

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Dette vil forhaabentlig sikre, at der paa alle disse vigtige Omraader virkelig gøres et godt og frugtbart Arbejde for de forskellige Erhvervsgrene, baade Fiskeriet, Handelen og Fabrikationen.

Endelig har det ærede 3die Medlem for 5te Kreds gjort en Bemærkning om det Beløb, der stilles til Raadighed til Propaganda, Reklame og, som det ærede Medlem ogsaa nævnte, til andre Foranstaltninger, der synes formaalstjenlige til at fremme Omsætningen. Det ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt et saadant Beløb virkelig var nødvendigt, eller han gjorde i hvert Fald en Bemærkning om, at det syntes at være et stort Beløb. Jeg maa sige, at den Indvending, jeg hidtil har hørt, var, at Beløbet var for lille. Jeg skulde ogsaa tro, at hvis vi vil kappes med andre Nationer, der har lavet Reklame af den Art, vil Beløbet være en Draabe i Modsætning til den Flod, som sendes ud andre Steder fra. Jeg har dog ment, at det her som andetsteds gælder om ikke at gøre store Spring lige straks, men benytte en forsigtig og fornuftig Fremgangsmaade og se, hvad det kan føre til. Reklame- og Propagandaforanstaltninger, der iværksættes ved Udsendelse af Brochurer, Plakater og alt sligt, kræver uhyre store Pengemidler, hvis de virkelig skal udføres i stor Stil i store Lande. Tænk blot paa, hvad det vilde koste, hvis vi i en Række tyske Storbyer skulde besørge en gennemført Reklame for dansk Fisk; det vilde kræve et anderledes Beløb, end der her er Tale om! Det kunde ogsaa tænkes, at man et Aar i Stedet for at slaa Plakater op vilde foreslaa, at vi bidrog til Udstillinger, hvor Fiskeprodukter kunde komme frem og komme frem paa rette Maade. Eller man kunde bidrage til Prøve-sendinger, der sendtes til visse Markeds-omraader, hvor man vilde forsøge at trænge ind. Der er mange Maader, paa hvilke en saadan Propaganda kan udøves, og det er Hensigten at være nogenlunde frit stillet. Jeg takker den høje Rigsdag for, at den har vist Forstaaelse af og Villighed til at give denne frie Stilling med Hensyn til de Midler, der her stilles til Raadighed.

Jeg takker paa ny for den Velvillie, der er kommet til Orde, og jeg haaber, at den Lovgivning, her gennemføres, vil vise sig at være lykkebringende baade for Erhvervet og for Nationen som Helhed.

M. C. Jensen: Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) mente, at jeg havde sagt, at hidtil var der ikke sket noget for at forbedre Fiskerierhvervet. Det beror

paa en Misforstaaelse, det har jeg ikke sagt. Jeg har udtalt, at der ikke var sket noget for at forbedre Fiskeriprodukterne. Det udtalte jeg i Forbindelse med Spørgsmaalet om Afsetningsforholdene og i Forbindelse med den Betydning, som jeg tillægger dette, at man indretter sig paa en anden Maade med Hensyn til Forsendelse af Fiskeriprodukter. Jeg ved jo vel — og det ved ogsaa det ærede Medlem —, at der er sket adskilligt til Støtte for Fiskerierhvervet gennem Aarene baade gennem Laanelove og paa anden Maade, saa man kan ikke sige, at der aldeles ikke er sket noget for at forbedre eller støtte Fiskerierhvervet.

Dernæst fremsatte det ærede Medlem en Udtalelse angaaende Transporten, og jeg er i og for sig enig med det ærede Medlem i de Bemærkninger, han gjorde herom. Dog vil jeg sige, at det for mig staar saadan, at det ikke alene drejer sig om Bane-forsendelsesforholdene her i Landet; jeg tror, at det i høj Grad gælder om, at vi gaar ind i Forhandlinger med tyske Baneautoriteter om en Forandring af Transportforholdene i Tyskland. Jeg er i hvert Fald vidende om, at man hurtigere faar Fisk til Berlin, hvis man sender dem til en Modtager ved Grænsen, saaledes at han tager dem ud af Vognen og omekspederer dem med en anden Vogn. Det synes mig at være en underlig Form for Forsendelse, at en Vogn-ladning kommer hurtigere frem, naar man paa denne Maade benytter en Speditør i en Grænseby; men i saa Fald gaar Forsendelsen under andre Former, og Varen kommer hurtigere ned gennem Tyskland. Jeg tror derfor, som sagt, at det gælder om, at vore Baneautoriteter gaar ind i en Forhandling med de tyske Baneautoriteter om disse Spørgsmaal. Nu ved jeg vel, at det har man gjort adskillige Gange, og selvfølgelig kan Forandringer kun gennemføres ved gensidig Forstaaelse med Hensyn til de Forhold, hvorom Talen er. Man kan ikke her i Landet slaa i Bordet og sige: saadan og saadan ønsker vi det; man maa gaa frem ad Forhandlingens Vej. Jeg ved altsaa, at vore Baneautoriteter før har været i Forhandling med de tyske Autoriteter herom, og jeg ved ogsaa, at man adskillige Gange har henført de uheldige Forhold til disse ejendommelige Baneforsendelsesformer, som man har i Tyskland.

Josiassen: Naar jeg citerer den ærede Ordfører for Venstre (M. C. Jensen), kan jeg naturligvis ikke vide, hvad det ærede Medlem tænker, men jeg kan høre,